॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥पश्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

इन्द्रों वृत्राय वज्रमुदंयच्छुथ्स वृत्रो वज्रादुद्यंतादिबभ्थ्सौं-ऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदम्मियं वीर्यं तत्ते प्र दौस्यामीति तस्मां उक्थ्यंम्प्रायंच्छुत्तस्मैं द्वितीयमुदंयच्छुथ्सौंऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदं मियं वीर्यं तत्ते प्र दौस्यामीतिं (१)

तस्मां उक्थ्यंमेव प्रायंच्छ्तस्मैं तृतीयमुदंयच्छ्तं विष्णुरन्वंतिष्ठत जहीति सौंऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदम्मियं वीर्यं तत्ते प्र दौंस्यामीति तस्मां उक्थ्यंमेव प्रायंच्छ्तं निर्मायम्भूतमंहन् यज्ञो हि तस्यं मायासीद्यदुक्थ्यों गृह्यतं इन्द्रियमेव (२)

तद्वीर्यं यजंमानो भ्रातृंव्यस्य वृङ्क इन्द्रांय त्वा बृहद्वंते वयंस्वत् इत्याहेन्द्रांय हि स तम्प्रायंच्छत्तस्मे त्वा विष्णंवे त्वेत्यांह् यदेव विष्णुंर्न्वतिष्ठत जुहीति तस्माद्विष्णुंम्न्वाभंजित् त्रिर्निर्गृह्णाति त्रिर्हि स तं तस्मे प्रायंच्छदेष ते योनिः पुनंर्हविर्सीत्यांह् पुनंःपुनः (३) ह्यंस्मान्निर्गृह्णात् चक्षुर्वा एतद्यज्ञस्य यदुक्थ्यंस्तस्मांदुक्थ्य हुत स्मानं अन्वायंन्ति तस्मादात्मा चक्षुरन्वेति तस्मादेकं यन्तंम्बहवोऽनं यन्ति तस्मादेकों बहूनाम्भद्रो भेवति तस्मादेकों बह्वीर्जाया विन्दते यदि कामयेताध्वर्युरात्मानं यज्ञयश्रसेनांपयेयमित्यंन्त्रराहंवनीयं च हिवधानं च तिष्ठन्नवं नयेत् (४)

आत्मानंमेव यंज्ञयश्सेनांपियति यदि कामयेत् यजंमानं यज्ञयश्सेनांपियेयमित्यंन्तरा संदोहविर्धाने तिष्ठन्नवं नयेद्यजंमानमेव यंज्ञयश्सेनांपियति यदि कामयेत सदस्यान् यज्ञयश्सेनांपियेयमिति सदं आलभ्यावं नयेथ्सद्स्यांनेव यंज्ञयश्सेनांपियति॥ (५)

इतींन्द्रियमेव पुनं:पुनर्नयेत्रयंस्त्रिश्शच॥

۶1

आयुर्वा एतद्यज्ञस्य यद्भुव उत्तमो ग्रहांणां गृह्यते तस्मादायुंः प्राणानांमृत्तमम्मूर्धानंं दिवो अंरतिं पृंथिव्या इत्यांह मूर्धानंमेवेन रं समानानां करोति वैश्वानरमृतायं जातम्ग्निमित्यांह वैश्वानर र हि देवत्यायुंरुभ्यतोंवैश्वानरो गृह्यते तस्मांदुभ्यतंः प्राणा अधस्तौंचोपरिष्टाचार्धिनोऽन्ये ग्रहां गृह्यन्तेऽधीं ध्रुवस्तस्मांत् (६)

अर्ध्यवाङ्गाणौऽन्येषां प्राणानामुपौप्तेऽन्ये ग्रहाः साद्यन्तेऽनुपोप्ते ध्रुवस्तस्मादस्थ्रान्याः प्रजाः प्रतितिष्ठन्ति मार्सेनान्या असुरा वा उत्तरतः पृथिवीम्पर्याचिकीर्षन्तां देवा ध्रुवेणादश्हुन्तद्भुवस्यं ध्रुवृत्वं यद्भुव उत्तर्तः साद्यते धृत्या आयुर्वा एतद्यज्ञस्य यद्भुव आत्मा होता यद्धौतृचम्से ध्रुवमंवनयंत्यात्मन्नेव यज्ञस्यं (७)

आयुर्दधाति पुरस्तांदुक्थस्यांवनीय इत्यांहुः पुरस्ता्द्धायुंषो भुङ्के मध्यतोंऽवनीय इत्यांहुर्मध्यमेन ह्यायुंषो भुङ्क उत्तरार्धेऽवनीय इत्यांहुरुत्तमेन ह्यायुंषो भुङ्के वैश्वदेव्यामृचि शस्यमानायामवं नयति वैश्वदेव्यों वै प्रजाः प्रजास्वेवायुर्दधाति॥ (८)

भ्वन्तसमंदिव युजस्यैकान्नचंत्वारि<u>श्</u>श्रचं॥ युज्ञेन वै देवाः सुंवर्गं लोकमायुन्तेंऽमन्यन्त मनुष्यां नो्ऽन्वाभविष्युन्तीति ते संवथ्सरेणं योपयित्वा सुंवर्गं

नोऽन्वाभविष्यन्तीति ते संवथ्सरेणं योपयित्वा सुंवगें लोकमांयन्तमृषंय ऋतुग्रहेरेवानु प्राजानन्यदंतुग्रहा गृह्यन्ते सुवर्गस्यं लोकस्य प्रज्ञांत्ये द्वादंश गृह्यन्ते द्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरस्य प्रज्ञांत्ये सह प्रथमो गृह्येते सहोत्तमो तस्माद्द्वौद्वांवृतू उभ्यतोमुखमृतुपात्रम्भवित कः (९)

हि तद्वेद् यतं ऋतूनाम्मुखंमृतुना प्रेष्येति षद्गृत्वं आह् षङ्घा ऋतवं ऋतूनेव प्रीणात्यृतुभिरितिं चतुश्चतुंष्पद एव पृश्न्प्रीणाति द्विः पुनर्ऋतुनांह द्विपदं एव प्रीणात्यृतुना प्रेष्येति षद्गृत्वं आहुर्तुभिरितिं चतुस्तस्माचतुंष्पादः पृशवं ऋतूनुपं जीवन्ति द्विः (१०)

पुनंर्ऋतुनांह् तस्मांह्विपादश्चतुंष्पदः पुशूनुपं जीवन्त्यृतुना प्रेष्येति षद्गत्वं आहुर्तुभिरितिं चुतुर्द्विः पुनंर्ऋतुनांहाऋमंणमेव तथ्सेतुं यजंमानः कुरुते सुवर्गस्यं लोकस्य समंध्ये नान्यौन्यमनु प्र पंद्येत यदन्यौंऽन्यमंनु प्रपद्येतुर्तुर्ऋतुमनु प्र पंद्येतुर्तवो मोहुंकाः स्यः (११)

प्रसिंद्धमेवाध्वर्युर्दक्षिणेन् प्र पंद्यते प्रसिंद्धं प्रतिप्रस्थातोत्तरेण् तस्मादादित्यः षण्मासो दक्षिणेनैति षडुत्तरेणोपयामगृहीतो-ऽसि स्रसर्पेंऽस्य १ हस्पत्याय त्वेत्याहास्तिं त्रयोदशो मास् इत्याहस्तमेव तत्प्रीणाति॥ (१२)

को जीवन्ति द्विः स्युश्चतुंस्त्रि॰शच॥

31

सुवर्गाय वा एते लोकायं गृह्यन्ते यदंतुग्रहा ज्योतिरिन्द्राग्नी यदैंन्द्राग्नमृंतुपात्रेणं गृह्णाति ज्योतिरेवास्मां उपरिष्टाद्दधाति सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्या ओजोभृतौ वा एतौ देवानां यदिंन्द्राग्नी यदैंन्द्राग्नो गृह्यत् ओजं एवावं रुन्धे वैश्वदेव श्रंत्रपात्रेणं गृह्णाति वैश्वदेव्यों वै प्रजा असावांदित्यः शुक्रो यद्वैंश्वदेव श्रंक्रपात्रेणं गृह्णाति तस्मांदसावांदित्यः (१३)

सर्वाः प्रजाः प्रत्यङ्कःदेति तस्माध्सर्व एव मंन्यते माम्प्रत्युदंगादितिं वैश्वदेवः शुंक्रपात्रेणं गृह्णाति वैश्वदेव्यो वै प्रजास्तेजः शुक्रो यद्वैश्वदेवः शुंक्रपात्रेणं गृह्णातिं प्रजास्वेव तेजो दधाति॥ (१४) इन्द्रों मुरुद्भिः सांविद्येन माध्यंदिने सर्वने वृत्रमंहुन्यन्माध्यंदिने सर्वने मरुत्वतीयां गृह्यन्ते वार्त्रघा एव ते यजमानस्य गृह्यन्ते तस्य

वृत्रं ज्ञ्रुषं ऋतवोऽमुह्यन्थ्स ऋतुपात्रेणं मरुत्वतीयांनगृह्वात्ततो वै स ऋतून्याजांनाद्यदंतुपात्रेणं मरुत्वतीयां गृह्यन्तं ऋतूनाम्प्रज्ञांत्यै वज्रं वा एतं यजंमानो भ्रातृंव्याय प्र हंरति यन्मंरुत्वतीया उदेव प्रंथमेनं (१५)

युच्छुति प्र हंरति द्वितीयंन स्तृणुते तृतीयेनायुंधं वा एतद्यजंमानः सङ्स्कुंरुते यन्मंरुत्वतीया धनुरेव प्रंथमो ज्या द्वितीय इषुंस्तृतीयः प्रत्येव प्रंथमेन धत्ते वि स्ंजति द्वितीयंन विध्यंति तृतीयेनेन्द्रों वृत्र हत्वा परां परावतंमगच्छुदपाराधमिति मन्यंमानः स हरितोऽभव्थस एतान्मंरुत्वतीयांनात्मस्परंणानपश्यत्तानंगृह्णीत (१६)

प्राणमेव प्रथमेनांस्पृणुतापानं द्वितीयेनात्मानं तृतीयेनात्मस्परंणा वा एते यजंमानस्य गृह्यन्ते यन्मंरुत्वतीयाः प्राणमेव प्रथमेनं स्पृणुतेऽपानं द्वितीयेनात्मानं तृतीयेनेन्द्रो वृत्रमंहन्तं देवा अंब्रुवन्महान् वा अयमंभूद्यो वृत्रमवंधीदिति तन्मंहेन्द्रस्यं महेन्द्रत्व स्स एतम्माहेन्द्रम्ंद्धारमुदंहरत वृत्र स्त्वान्यास्ं देवतास्विध यन्माहेन्द्रो गृह्यतं उद्धारमेव तं यजंमान उद्धंरते-उन्यास्ं प्रजास्विधं शुक्रपात्रेणं गृह्णाति यजमानदेवत्यों वै माहेन्द्रस्तेजंः शुक्रो यन्माहेन्द्र शुंक्रपात्रेणं गृह्णाति यजंमान एव

तेजों दधाति॥ (१७)

प्रथमेनांगृह्णीत देवतांस्वष्टाविर्श्यातिश्च॥
[५]

अदितिः पुत्रकांमा साध्येभ्यों देवेभ्यों ब्रह्मौदनमंपचत्तस्यां उच्छेषंणमददुस्तत्प्राश्चाथ्सा रेतोंऽधत्त तस्ये चत्वारं आदित्या अंजायन्त सा द्वितीयंमपचथ्सामंन्यतोच्छेषंणान्म इमेंऽज्ञत यदग्रें प्राशिष्यामीतो मे वसीया स्मो जिनष्यन्त इति साग्रे प्राश्चाथ्सा रेतोंऽधत्त तस्यै व्यृद्धमाण्डमंजायत् सादित्येभ्यं एव (१८)

तृतीयंमपच्द्भोगांय म इद श्रान्तम्स्त्वित् तेंऽब्रुव्नवरं वृणामहै योऽतो जायांता अस्माक् स एकोंऽस्द्योंऽस्य प्रजायामृध्यांता अस्माक्मभोगांय भवादिति ततो विवंस्वानादित्यों-ऽजायत् तस्य वा इयं प्रजा यन्मंनुष्यांस्तास्वेकं एवर्द्धो यो यजंते स देवानाम्भोगांय भवति देवा वै युज्ञात् (१९)

रुद्रम्नतरांयुन्थ्स आंदित्यान्नवार्त्रमत् ते द्विदेवत्यांन्प्रापंद्यन्त् तान्न प्रति प्रायंच्छुन्तस्मादिष् वध्यम्प्रपंन्नं न प्रति प्र यंच्छन्ति तस्मांद्विदेवत्येंभ्य आदित्यो निर्गृह्यते यदुच्छेषंणादजांयन्त् तस्मांदुच्छेषंणाद्गृह्यते तिसुभिंर्ऋग्भिर्गृह्णाति माता पिता पुत्रस्तदेव तन्मिंथुनमुल्बं गर्भो जरायु तदेव तत् (२०)

मिथुनम्पुशवो वा एते यदांदित्य ऊर्ग्दिधं दुधा मंध्यतः

श्रीणात्यूर्जमेव पंशूनाम्मध्यतो दंधाति श्वतात्ङ्क्ष्यंन मेध्यत्वाय तस्मादामा पक्कं दुंहे प्शवो वा एते यदांदित्यः पंरिश्रित्यं गृह्णाति प्रतिरुध्येवास्मे पुशून्गृह्णाति पुशवो वा एते यदांदित्य एष रुद्रो यद्ग्निः पंरिश्रित्यं गृह्णाति रुद्रादेव पुशून्न्तर्दधाति (२१)

पृष वै विवंस्वानादित्यो यदुंपारशुसवंनः स पृतमेव सोमपीथं पिरं शय आ तृंतीयसवनाद्विवंस्व आदित्येष ते सोमपीथ इत्याह् विवंस्वन्तमेवाऽऽदित्यर सोमपीथेन समर्धयित या दिव्या वृष्टिस्तयाँ त्वा श्रीणामीति वृष्टिंकामस्य श्रीणीयाद्वृष्टिंमेवावं रुन्धे यदि ताजक्प्रस्कन्देद्वर्षुंकः पूर्जन्यः स्याद्यदि चिरमवंर्षुको न सांदयत्यसंन्नाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते नानु वषंद्वरोति यदंनुवषद्भूर्याद्रुदं

प्रजा अन्ववंसृजेन्न हुत्वान्वींक्षेत् यदन्वीक्षेत् चक्षंरस्य प्रमायंकः स्यात्तस्मान्नान्वीक्ष्यः॥ (२२)

पृव युज्ञाञ्चरयु तदेव तदन्तर्दशति न सुप्तविर्शतिश्च॥————[६]

अन्तर्याम्पात्रेणं सावित्रमाँग्रयणाद्गृह्णाति प्रजापंतिर्वा एष यदाँग्रयणः प्रजानाँ प्रजनंनाय न सादयत्यसंत्राद्धि प्रजाः प्रजायन्ते नान वर्षटरोति यदंनवषटर्याददं प्रजा अन्ववंसजेदेष

यदात्रयुणः प्रजाना प्रजननाय न सादयुत्यसन्नाम् प्रजायंन्ते नानु वर्षद्वरोति यदंनुवषद्भुयांद्रुद्वं प्रजा अन्ववंसृजेदेष वै गांयुत्रो देवानां यथ्संवितेष गांयित्रयै लोके गृंह्यते यदाँग्रयुणो यदंन्तर्यामपात्रेणं सावित्रमाँग्रयुणाद्गृह्णाति स्वादेवैनं योनेर्निर्गृह्णाति विश्वें (२३) देवास्तृतीयु सर्वनं नोदंयच्छुन्ते संवितारंम्प्रातःसवनभागु र

सन्तं तृतीयसवनम्भि पर्यणयन्ततो वै ते तृतीय् सर्वन्मुदंयच्छुन्यत्तृं सांवित्रो गृह्यते तृतीयंस्य सर्वन्स्योद्यंत्ये सवितृपात्रेणं वैश्वदेवं कुलशांहृह्णति वैश्वदेव्यों वे प्रजा वैश्वदेवः कुलशंः सविता प्रस्वानांमीशे यथ्संवितृपात्रेणं वैश्वदेवं कुलशांहृह्णति सवितृप्रंसूत एवास्मैं प्रजाः प्र (२४)

जन्यति सोम् सोमंम्भि गृह्णाति रतं एव तद्दंधाति सुशर्मांसि सुप्रतिष्ठान इत्यांह् सोम् हि सोमंमिभगृह्णाति प्रतिष्ठित्या एतस्मिन्वा अपि ग्रहें मनुष्येंभ्यो देवेभ्यः पितृभ्यः क्रियते सुशर्मांसि सुप्रतिष्ठान इत्यांह मनुष्येभ्य एवैतेनं करोति बृहदित्यांह देवेभ्यं एवैतेनं करोति नम् इत्यांह पितृभ्यं एवैतेनं करोत्वे तम् इत्यांह पितृभ्यं एवैतेनं करोत्येतावंतीर्वे देवतास्ताभ्यं एवैन् स् सर्वाभ्यो गृह्णात्येष ते योनिर्विश्वंभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्यांह वैश्वदेवो ह्यंषः॥ (२५)

विश्वं प्र पितृभ्यं पृवैतेनं करोत्येकात्रविरेश्तिश्चं। प्राणो वा एष यदुंपा १ शुर्यदुंपा १ शुपात्रेणं प्रथमश्चौत्तमश्च ग्रहौं गृह्येतें प्राणमेवानुं प्रयन्तिं प्राणमनूर्यन्ति प्रजापंतिर्वा

पुष यदौँग्रयणः प्राण उपार्शः पत्नीः प्रजाः प्र जनयन्ति यदुंपारशुपात्रेणं पात्नीवृतमाँग्रयणाद्गृह्णातिं प्रजानां प्रजननाय तस्मौत्राणं प्रजा अनु प्र जायन्ते देवा वा इतइंतः पत्नीः सुवर्गम् (२६)

ततो वै ते सुंवर्गं लोकम्प्राजानन् यत्पात्रीवतो गृह्यते सुवर्गस्यं लोकस्य प्रज्ञात्ये स सोमो नातिष्ठत स्त्रीभ्यो गृह्यमाणस्तं घृतं वर्ज्ञं कृत्वाघ्नन्तं निरिन्द्रियम्भूतमंगृह्नन्तस्माध्स्रियो निरिन्द्रिया अदांयादीरपि पापात्पुर्स उपस्तितरम् (२७)

लोकमंजिगा रसन्ते सुंवर्गं लोकं न प्राजानन्त एतम्पाँ बीवतमंपश

वृदन्ति यद्धृतेनं पालीवतः श्रीणाति वर्न्नेणैवैनं वर्शे कृत्वा गृंह्वात्युपयामगृंहीतोऽसीत्यांहेयं वा उपयामस्तस्मांदिमां प्रजा अनु प्र जांयन्ते बृह्स्पतिंसुतस्य त इत्यांह् ब्रह्म वै देवानाम्बृह्स्पतिर्ब्रह्मंणैवास्मैं प्रजाः प्र जंनयतीन्दो इत्यांह् रेतो वा इन्दू रेतं एव तर्द्धातीन्द्रियाव इतिं (२८)

आह् प्रजा वा इंन्ड्रियं प्रजा एवास्मै प्र जंनयत्यग्ना(३) इत्यांहाग्निर्वे रेतोधाः पत्नीव इत्यांह मिथुनत्वायं सजूर्देवेन त्वष्टा सोमंम्पिबेत्यांह त्वष्टा वै पंशूनाम्मिथुनानार्र रूपकृद्रूपमेव पशुषुं दधाति देवा वै त्वष्टांरमजिघारसम्थ्स पत्नीः प्रापंद्यत् तं न प्रति प्रायंच्छन्तस्मादिपं (२९)

वध्यम्प्रपंत्रं न प्रति प्र यंच्छन्ति तस्मौत्पाबीवते त्वष्ट्रेऽपिं गृह्यते न सांदयत्यसंत्राद्धि प्रजाः प्रजायंन्ते नानु वषंद्वरोति यदंनुवषद्वर्याद्रुदं प्रजा अन्ववंसृजेद्यन्नानुंवषद्वर्यादशौन्तम्ग्रीथ्सोमंम्भ वर्षद्वरोति न रुद्रं प्रजा अन्ववसृजितं शान्तम्ग्रीथ्सोमंम्भक्षयृत्यग्रीन्नेष्टुं सींद (३०)

नेष्टः पत्नीमुदानयेत्यांहाग्नीदेव नेष्टंरि रेतो दर्धाति नेष्टा

पित्रंयामुद्गात्रा सं ख्यांपयित प्रजापंतिर्वा एष यदुंद्गाता प्रजानां प्रजनंनायाप उप प्र वंतयित रेतं एव तिथ्संश्वत्यूरुणोप प्र वंतियत्यूरुणा हि रेतंः सिच्यते नम्नंकृत्योरुमुप प्र वंतियति यदा हि नम्न ऊरुर्भवृत्यथं मिथुनी भवतोऽथ रेतंः सिच्यतेऽथं प्रजाः प्र जांयन्ते॥ (३१)

इन्द्रों वृत्रमंहुन्तस्यं शीर्षकपालमुदौँ ज्ञथ्स द्रोणकल्शों-ऽभवत्तस्माथ्सोमः समस्त्रवृथ्स हारियोजनों ऽभवत्तं व्यंचिकिथ्सञ्जुहवान् मा हौषा(३) मिति सों ऽमन्यत् यद्धोष्याम्यामः हौष्यामि यन्न होष्यामिं यज्ञवेशसं केरिष्यामीति तमिध्रयत् होतुः सौं ऽग्निरंब्रवीन्न

मय्याम हौं प्यसीति तं धानाभिरश्रीणात् (३२)

पर्लीः सुवृर्गमुपंस्तितरिमन्द्रियाव् इत्यिपं सीद मिथुन्यष्टौ चं॥

तः शृतम्भूतमंजुहोद्यद्धानाभिरहारियोजनः श्रीणातिं शृतत्वायं शृतमेवैनम्भूतं जुंहोति बह्वीभिः श्रीणात्येतावंती-रेवास्यामुष्मिं ह्योके कामदुर्घा भवन्त्यथो खल्वांहुरेता वा इन्दंस्य पश्रयः कामद्रघा यद्धारियोजनीरिति तस्मांद्रहीभिः

इन्द्रंस्य पृश्नंयः काम्दुघा यद्धारियोजनीरिति तस्माँद्बह्वीभिः श्रीणीयादख्सामे वा इन्द्रंस्य हरीं सोम्पानौ तयोः परि्धयं आधानं यदप्रेहृत्य परि्धीञ्जंहुयाद्न्तरांधानाभ्याम् (३३)

घासम्प्र येच्छत्युन्नेता जुंहोति यातयामेव ह्यंतर्ह्यध्वर्युः स्वगाकृतो यदंध्वर्युर्जुहुयाद्यथा विमुंक्तम्पुनंर्युनिक्तं ताहगेव तच्छीर्षन्नंधिनिधायं जुहोति शीर्षतो हि स समभवद्विक्रम्यं जुहोति विक्रम्य हीन्द्रों वृत्रमहुन्थ्समृंद्धौ पृशवो वै हारियोजनीर्यथ्संम्बि

घासम्प्र यंच्छेत्प्रहृत्यं परिधी श्रुंहोति निराधानाभ्यामेव

पृनम्पृशवों भुञ्जन्त उपं तिष्ठेर्न्यन्न संम्भिन्द्याद्वहवं एनम्पृशवोऽभुंञ्जन्त उपं तिष्ठेर्न्मनंसा सम्बांधत उभयं करोति बहवं एवैनंम्पृशवों भुञ्जन्त उपं तिष्ठन्त उन्नेतर्युपह्विमंच्छन्ते य एव तत्रं सोमपीथस्तमेवावं रुन्धत उत्तरवेद्यां नि वंपति पृशवो वा उत्तरवेदिः पृशवों हारियोजनीः पृशुष्वेव पृशून्प्रति ष्ठापयन्ति॥ (३५)

अश्रीणाव्यत्तरीयानियाम्त्यां स्थापयति॥ ग्रहान् वा अनुं प्रजाः पृशवः प्र जांयन्त उपा श्व-तर्यामावंजावयः शुक्राम्निथनौ पुरुषा ऋतुग्रहानेकंशफा आदित्यग्रहं गावं आदित्यग्रहो भूयिष्ठाभिर्ऋग्भिर्गृद्धते तस्माद्भावंः पशूनाम्भूयिष्ठा यत्रिरुपा श्रु १ हस्तेन विगृह्णाति तस्माद्भौ त्रीनृजा जनयृत्यथावंयो भूयंसीः पिता वा एष यदांग्रयणः पुत्रः कुलशो यदांग्रयण उपदस्येत्कुलशांद्गृह्णीयाद्यथां पिता (३६) पुत्रं क्षित उंपुधार्वति तादृगेव तद्यत्कुलशं उपुदस्येदाग्रयुणाद्गृह्णीय्

पुत्रः पितरं क्षित उपधावित ताहगेव तदात्मा वा एष यज्ञस्य यदाँग्रयणो यद्गहों वा कुलशों वोपदस्येदाग्रयणाद्गृह्णीयादात्मनं एवाधि यज्ञं निष्कंरोत्यविज्ञातो वा एष गृह्णते यदाँग्रयणः स्थाल्या गृह्णाति वायव्येन जुहोति तस्मात् (३७)

गर्भेणाविज्ञातेन ब्रह्महावंभृथमवं यन्ति परौ स्थालीरस्यन्त्युद्वांयव हरन्ति तस्माथ्स्रियं जातां परौस्यन्त्युत्पुमार्श्सर हरन्ति

यत्पुरोरुचमाह् यथा वस्यंस आहरंति तादिगेव तद्यद्वहं गृह्णाति यथा वस्यंस आहत्य प्राहं तादिगेव तद्यथ्सादयंति यथा वस्यंस उपनिधायापुकामंति तादिगेव तद्यद्वै युज्ञस्य साम्रा यजुंषा

क्रियते शिथिलं तद्यद्वा तद्दृढम्पुरस्तांदुपयामा यजुंषा गृह्यन्त उपिरेष्टादुपयामा ऋचा यज्ञस्य धृत्यै॥ (३८)

पर्या पिता तस्मांदप्कामंति ताद्येव तद्यद्यदंश च॥————[१०]

प्रान्यानि पात्रांणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनांनि प्रयुज्यन्तेऽमुमेव तैर्लोकम्भि जंयति परांङिव ह्यंसौ लोको यानि पुनः प्रयुज्यन्तं इममेव तैर्लोकम्भि जंयति पुनःपुनरिव ह्यंयं लोकः प्रान्यानि पात्रांणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनांनि

प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोषंधयः पुन्रा भंवन्ति प्रान्यानि

प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोषंधयः पर्गं भवन्ति यानि पुनः (३९)

पात्रांणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनांनि प्रयुज्यन्ते तान्यन्वांरण्याः पृशवोऽरंण्यमपं यन्ति यानि पुनः प्रयुज्यन्ते तान्यन्तुं ग्राम्याः पृशवो ग्रामंमुपावंयन्ति यो वै ग्रहांणां निदानं वेदं निदानंवान्भवत्याज्यमित्युक्थं तद्वै ग्रहांणां निदानं यदुंपा १ श्र श्र संति तत् (४०)

उपार्श्वन्तर्यामयोर्यदुचैस्तिदतिरेषां ग्रहाणामेतद्वे ग्रहाणां निदानं य एवं वेदं निदानंबान्भवित् यो वे ग्रहाणाम्मिथुनं वेद् प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते स्थालीभिर्न्ये ग्रहां गृह्यन्ते वाय्व्यैर्न्य एतद्वे ग्रहाणाम्मिथुनं य एवं वेद् प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायत् इन्द्रस्त्वष्टुः सोममभीषहांपिबुथ्स विष्वङ्कः (४१)

व्यांच्छ्ंथ्स आत्मन्नारमंणं नाविन्दथ्स पृतानंनुसवनम्पुंरोडाशांनप निरंवपत्तैर्वे स आत्मन्नारमंणमकुरुत् तस्मांदनुसवनम्पुंरोडाशा निरुंप्यन्ते तस्मांदनुसवनम्पुंरोडाशांनाम्प्राश्णीयादात्मन्नेवारमंणं कुरुत् नैन् सोमोऽति पवते ब्रह्मवादिनो वदन्ति नर्चा न यजुंषा पङ्किरांप्यतेऽथ् किं यज्ञस्यं पाङ्कत्वमिति धानाः केर्म्भः पंरिवापः पुरोडाशः पयस्यां तेनं पङ्किरांप्यते तद्यज्ञस्यं पाङ्कत्वम्॥ (४२)

भुवन्ति यानि पुनः शश्संति तद्विष्विङ्कश्चर्त्वश च॥————[११]
सुवर्गाय यद्दाँक्षिणानिं समिष्टयुजूर्ष्यंवभृथयुजूरिष् स्फोनं प्रजापंतिरेकादृशिनीमिन्द्रः पत्निया प्रन्तिं देवा

वा इंन्ड्रियं देवा वा अदाँभ्ये देवा वै प्रवाहंक्य्रजापंतिदेंवेभ्यः स रिरिचानः षोडशुधैकांदश॥[88]सुव्गायं

पश्चमः प्रश्नः 14

यजति प्रजाः सौम्येनं गृह्णीयात्प्रत्यश्चं गृह्णीयात्प्रजां पुश्त्रिचंत्वारिश्शत्॥43॥ सुवुर्गाय् वर्जस्य रूपश समृद्धौ॥

This PDF was downloaded from $\label{eq:http://stotrasamhita.} http://stotrasamhita.$ github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/